

»Ser du — jeg har tænkt paa, om det alligevel ikke vilde være rigtigst af os at komme herfra, før vi ligefrem tvinges til det. Du har jo selv talt om, at det begynder at blive lidt smaat med Fortjenesten. Det er vel ogsaa umuligt, at der i Længden kan blive tilstrækkeligt Arbejde for dig her.«

Per betragtede hende overrasket.

»Hvordan er du kommen til at tænke paa det netop nu?«

»Aa, vi har jo da talt om det saa ofte, Per.«

»Det har vi ganske vist. Men at du falder paa de Tanker netop nu.«

Hans Blik blev ved at hvile forskende paa hende. Hun sad bøjet over sit Sytøj og saae ikke op. Og han kom til at tænke paa, at hun havde været saa underlig stille de sidste Dage — ja, netop siden Selskabet hos Apotekeren. Blodet stormede til hans Hjerte. Skulde Frygten for Proprietær Brück være bleven hende bevidst?

»Hvor mener du saa, vi skulde flytte hen?« spurgte han.

»Det veed jeg ikke. Men Amtmanden har jo lovet at hjælpe dig til en Ansættelse.«

»Amtmanden har vist nærmest tænkt sig en eller anden Stilling ved Administrationen i København. Han kender nok Indenrigsministeren. Men til København vil du jo nødig.«

»Vil? Jeg vil i den Henseende kun, hvad du